

கவிதை

இளங்கவிஞர்களுக்கான
இருதிங்கள் ஏடு

ஆசிரியர்:
அ. யேசுராசா

கூலுகிற சேடி

செ . பொ சிவனேசு

ஆசையாய்..... ஆர்வமாய்.....
பால்புரை பொங்கிவழிகிற 'பாணையாய் நெஞ்சு!
மல்லிகைச் செடியொன்று நாட்டலாயிற்று;
வளர்ந்திற்று
கூடவே கூலுகிற குணமும்.

எல்லை வேலிமுரிகளுடே நுழைத்திற்று -
தலையை நீட்டிப் புன்னகை பொழிந்ததும்
பூக்களைச் சொரிந்ததும்
மாற்றார் முற்றத்துக்கு!
வாசனையில் சொட்டைக் கூடவா
இவ்விடம் அனுப்புதல் ஆகாது?

யாரோ சொல்கிறார் எதிர்க்காற்றாம்;
காலமோ சொல்வது "எதிர்த்து நில்!"

வெட்கங் கெட்ட செடிகளுக்கு
வளைதலில்தானே வீருப்பம்!
இனி,
புதிய செடிகளைப் பதியம் போடலாம் -
அந்தக் "கவ்விமான்" போலல்லாத
முதுகெலும்புள்ள புதிய செடிகள்!

★ பாசாலை உபகரணங்கள்
மலிவான விலையில் பெற்றுக்கொள்ளவும்

★ அச்சக வேலைகள் - புத்தகங்கட்டுதல்
சிறந்த முறையில் செய்துகொள்ளவும்

அம்மா அச்சகம் - புத்தகசாலை

இறுவில் மருதனார்மடம்

- * பற்றறி சாஜ்பண்ணுவதற்கு...
- * பற்றறிகளைத் திருத்துவதற்கு...
- * அசித் வகைகளுக்கு...

என்றும் நாடுங்கள்!

புதிய வெலிங்டன் பற்றறிசாஜ்

வெலிங்டன் சந்தி,
அருச்சுனா வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கவிதை

இளங்கவிஞர்களுக்கான
இருதிங்கள் ஏடு

□ □

தேர் : 1
உலா : 3

ஆவணி - புரட்டாதி 1994

□ □

ஆசிரியர்:
அ. யேசுராசா

1, ஓடைக்கரை வீதி,
குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

ANTHONY JESVA

57, MAHINDA PLACE,

COLOMBO-6

“இளமைக் குருதி”
எதிர்காலத்தின் கனலைழுட்டும்;
வழித்த வால்பம் நடைபோடுகது!”
- ஸ்ரீ.ஸ்ரீ.

இரண்டு நூல்கள் =
ஒரு வீடு!

‘வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணம்
அடைகிறான்’ என்பது பிரபலமான
தொடர்.

நூல்களின் விலைகள் பல மடங்கு
அதிகரித்த நிலையிலும், தரமான
பல்துறை நூல்கள் கிடைப்பது அரி
தாகிவிட்ட சூழலிலும், தனது
‘வாசிப்புத் தேவை’யைப் பூர்த்தி
செய்ய நூலகங்களிலேயே ‘பொது
வாசகன்’ தங்கியிருக்கவேண்டி
யுள்ளது.

பயன்மிக்க நூற் சேகரிப்புக்களி
னாலும், அவற்றைப் பயன்படுத்துவ
தற்குரிய இலகுவான நடைமுறைக
ளினாலும் வாசகனிற்குத் துணை
செய்யவேண்டியது, நூலகங்களின்
கடமை.

ஆனால் கசப்புத்தரும் நிலைமை
கள் காணப்படுகின்றன.

உதாரணமாக, பல்லாயிரக்கணக்
கானோருக்குப் பயன்படவேண்டிய
யாழ். பொது நூலகம், ஒருவர்
உறுப்புரிமை பெறுவதற்கு, சோலை
வரி கட்டும் ஸ்டீட்சு சொந்தக்
காரர் பொறுப்புநிற்க வேண்டுமென
எதிர்பார்க்கிறது.

இரண்டு நூல்களை இரவல் பெறு
வதற்கு பெறுமதிமிக்க வீட்டைப்

→ (13 ஆம் பக்கம்)

கவிதைக் கலை

ஜேஷியர் ஹெராட் (பேரு)

உண்மையில் -

வெளிப்படையாகச் சொல்வதென்றால் -
கவிதை ஒரு கடினமான தொழில்
இலையுதிர் காலத்தின் லயத்திற்கேற்ப
கவிதையின் வெற்றி தோல்வி

(இளமையில்

உதிரும் மலர்சள் யாவும்
ஒன்று சேர்க்கப்படாத போது
சவீரன்

இரவெல்லாம் கண்ளிழித்து எழுதுவான்
சிலசமயம் நூற்றுக்கணக்கான
பயனற்ற தாள்களை நிரப்பியவாறு.

அவன் பீற்றிக் கொள்ளலாம்:

“நான் எழுதுவதைத் திருத்துவதே இல்லை
எனது தெருவோர சைப்ரஸ் மரங்களால்
உதறிவிடப்படும்

வசந்தகாலம் போல்
கவிதைகள் நழுவுகின்றன
என் கைகளிலிருந்து”)

ஆனால் காலம் செல்லச் செல்ல

உருண்டோடும் ஆண்டுகள்

காதோரம் நரைவிழச் செய்யச் செய்ய

ஒரு குயவனின் கலையாகும் கவிதை:

கைகளால் சுடப்படும் களிமண்
தீக்கொழுந்தால் வடிவம் பெறும் களிமண்.

கவிதையோ ஒரு அற்புதமான மின்னல்

மௌனச் சொற்களாலான ஒரு மழை

இதயத் துடிப்புகளாலும் நம்பிக்கைகளாலும் ஆன
ஒரு காடு

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கீதம்

விடுதலை பெற்ற மக்களின் புதிய பாடல்.

எனவே கவிதைதான்

காதல், மரணம்,

மானுடத்தின் விமோசனம். □

தமிழில்: எஸ். வி. ராஜநாரை, வ. கீதா.

நன்றி : முன்றாம் உலகக் கவிதைகள்

அஞ்சலி!

எங்கள் துணை வேந்தே
ஈழத் துணை வேந்தே!
துரைக்கும் துரையாகி
துரைராசா ஆனவரே!
ஆழக் கடலினிலே
மூழ்கி எங்களினம்
பெற்றிட்ட வலம்புரியே!
வீறுகொண்ட எங்களின
விடுதலை வேள்வியிலே -
பேறென்று எண்ணியே
பேரிகை முழங்கினையே!

ஆதலாலன்றோ,
எங்கள் தேசத்தின் இருகரத்தால்
தேசிய விருது பெற்றாய்!
கல்வியெனும் நறுமலரைக்
கசங்காமல் காத்துநின்றாய்
கற்றோரைக் கற்போரைக்
காமுற்று நீ நின்றாய்
ஆதலால்,
வீழ்கின்ற கண்ணீரும்
எழுகின்ற உள அனலும்
காணிக்கை ஆக்கிநின்றோம்!

சிரித்த நின் நன்னடையும்
சீர்பெறு அக ஒளியும்
குன்றென உயர்ந்த நின்றன்
குன்றாத இன்மொழியும்
செயலிழந்து,
நீட்டி நிமிர்ந்து
பெட்டியினுள் படுத்தனையோ;
பொன்னுடலைப் பேழையிலே
ஊர்கோலம் கொண்டுசென்றோம்! □

கு. மணிமேகலை

குருதியினைச் சிந்திவாய் மண்சிவக்க!

குருதி வழி பற்களோடு
கொடியவர்கள் படையெடுக்க
செருக்களத்தே போகாமல்
சயனத்தில் நீ கிடக்க

வேலிதாண்டி வந்தவர்கள் - உன்
விதியை நிர்ணயிக்க
விலங்கோடு உறவாடி
விலங்காகி நீ மரிக்க

எழுந்துவா தமிழினமே
விலங்கொடிக்க
புழுவெனவே உனைமிதித்தோர்
பகை அழிக்க

கீழ்வானம் பரிதியினைப்
பிரசவிக்க
எழுந்து நீ நடந்திடுவாய்
திசை வெளுக்க

மலை நிகர்த்த உன் தோளின்
தினவடக்க - சுடு
கலமெடுத்து எதிரி உயிர்
நீ பறிக்க

பெற்ற மண் சுமந்திருக்கும்
கறை துடைக்க
குருதியினைச் சிந்திடுவாய்
மண் சிவக்க

உணர்வெல்லாம் விடுதலைக்
கனல் பறக்க
உயிரை நீ விதைத்திடுவாய்
தளை அறுக்க

உலகமெலாம் உன்செய்தி
செவி மடுக்க

உனது புலிக் கொடியெழுந்து
வான் பறக்க

எழுந்து வா தமிழினமே
விலங்கொடிக்க
புழுவெனவே உனைமிதித்தோர்
பகை அழிக்க!

எஸ். உமாஜிப்பரான்

வாசனையறிவீரோ?

இங்குள்ள சிலரைப்போல்
இரும்பால்
ஓர் இதயம்
எனக்கும் இருக்குமானால்
அமோகமாய் வாழ்ந்திருப்பேன்.
பொய்யை மெய்யென்றும்
மெய்யைப் பொய்யென்றும்
போலியை அசென்றும்
அசலைப் போலியென்றும்
அடித்துச்சொல்லத் தெரிந்திருந்தால்
அற்புதமாய் உயர்ந்திருப்பேன்.
என்னிடம் உள்ளதோ
இன்றலர்ந்த
ரோஜாவாய்
இனியதோர் இதயமேதான்.
இங்குள்ள சிலரிடம்
ரோஜாவின் வாசனை
புகிர்தா?
கேட்டேன்!
அழகாக இருக்கிறதாம் -
அறுவடைக்காக
அருகே வந்தார்கள்
அவர் கையிலே -
அரிவாள்!

சந்திரா தனபாலசிங்கம்

அறுவடை

பண்டு

எங்கள் தாய் தந்தை
பாடிநடித்த கலையெல்லாம்
ஆயிரம் தலைமுறைகள் கைமாறி
மடிப்புக் குலையாப் பட்டாடையாய்
எம் கையிற் தந்தனர்
எம் நேர் முன்னவர்.

அவர்

செய் பணி நீட்டுதல்
தம் கடனென்றுணர்ந்தவர்
பின்னர் பலர் கூட்டிக்
கலை பரிமாறிக் கொண்டனர்
ஓர் இரவில்.

வகைக்கொன்றாய் வடிவமைத்துத்
திரையிழுத்தச் சித்திரிக்கையில்
முகில் கிழித்து
மிகையொலி எழுப்பி
அது
விரைந்து வந்தது.

கலை மகிழ்வில்
நாம் கைகொட்டிச்
சிரித்திருந்த வேளை
அது
தலை குத்திக்
குண்டு கொட்டிச் சென்றது.

போதி நிழலில் - புத்தி
பேதலித்தவரின்
உயிரறுவடை இதுவென
உலகமிதைக் கண்டிக்கும் - பின்னர்
சும்மா கவனியாதிருக்கும்! □

19 - 9 - 93 அன்று முல்லைத்தீவு மாத்தளன் கிராமத்தில், ஒரு
கலைவிழாவிற்கு கலந்துகொண்ட மக்கள்மீது விமானப்படை தாக்கு
தல் நடத்தியதில், பலர் கொல்லப்பட்டனர்.

ஆபுத்திரன்

தொலைநூர்க் கனவு

ஒவ்வொரு நாளும்
விடிகிற போது
வண்ணக் கனவு
ஒன்றிலிருந்து
விடுபட்டு விழிக்கிற
வாழ்க்கை
இங்கில்லை!
எமது இரவுகள்
மிக நீண்டவை.....
மூலைகளில்
மின்மினிப் பூச்சிகள் போல்
விளக்குகள்.....
ஆனாலும் -
இருளில் எல்லாம்
பழக்கப்பட்டதுபோல்
என்னால்
இயங்க முடியும்!

நானைக்கான
ஆயத்தங்களை
இன்றே
செய்தாக வேண்டும்.....
இடையில் -
இயந்திரத் தனமாய்
இருக்கின்ற
தருணங்களில் கூட
உன்னைப் பற்றிய
ஓர் இலிய ஞாபகம்
வந்து துயர்தரும்.....

நானும் -
நீயும் -
"அம்மா - அப்பா
விளையாடிய"
அந்தக் காலத்தில்
வாழ்க்கை
எவ்வளவு
வண்ணக் கனவாய்
இருந்தது--...

வண்ணத்துப் பூச்சிகள் -
பற்றைகளில் படரும்
வாசமில்லாத
பூக்கள் -
வெயிலில் சுற்றும்
வண்டுகள் -
இவற்றுடன் நாமும்
ஒன்றாய்.....
பிறகு -
தனிமையை ரசிக்கவும்
மனிதரைப்
புரிந்து கொள்ளவும்
நீ -
எனக்குச்
சொலலித் தந்தாய்.....
பிறகு..... பிறகு.....
புத்தகங்களுடன்
நான்
உனக்குள்
புறப்பட்டேன்.....

அந்தப் பயணம்
இருவரையும்
ஒருவர்க்கு ஒருவர்
இனங் காட்டியது.....

கைவிடப்பட்ட ஜீவன்களின்
எதிர்காலத்தை உன்
சிந்தனையில் சிறைப்படுத்து;
அவர்கள் வாழ்க்கைக்குப்
பாதை போடு -
மலரும் தேசத்தில்
மணம் பரப்பும்
ரோஜாவாய் - அவர்களை
ஆக்கிவிடு.

மனிதமே விழித்தெழு!

கு. சுபேஸ்கரன்

இன்னும் நடக்கிறோம்.....

எங்கள் மனங்களில் துயரச்சிலுவையின்
சுமைகள் அழுத்த வழிநெடுக்க.....
இன்னும் நடக்கிறோம்
வீடியலின் நினைவினால்

தழ்ச்சியும்;
கோரமுகங்களும்;
வழியில் தடைகளாய்.....
இன்னும் நடக்கிறோம்
வீடியலின் நினைவினால்

துயரப் பாறைகள் வழியினை அடைக்க
சோதனைச் சேறுகள் கால்களைப் புதைக்க
சோக மழையிலும் சுகழீழந்தாலும்
இன்னும் நடக்கிறோம்
வீடியலின் நினைவினால்!

இணுவை. முருகையா சிவபாலன்

செங்கடலாகிய கிளாலி

(அன்று)

எங்கள் தமிழரின் தேசம் - அன்று
எங்குமே அழகுரல் ஓலம்!
பொங்கி அலையெழும் நேரம் - தமிழ்
நெஞ்சில் ஏனந்தச் சோகம்!

செங்கடல் எங்களின் பாதை - அதில்
சிங்களக் காதையர் போதை
திங்களும் வெண்ணொளி காலும் - மக்கள்
அங்கங்கள் குருதியில் தாழும்

பங்கம் விளைத்துமே நேவி - அவன்
பறந்து செல்வான் படுபாவி

கரையினில் சடலம் ஒதுங்கும் - அதைக்
காண்பவர் கண்கள் கலங்கும்
திரைகடல் சேதியால் பாதை - இனித்
திறக்குமா என்பது வாதை

சாவு என்றஞ்சியே ஓடி - தமிழர்
சரித்திர நிகழ்வினைச் சாடி
ஆவி ஒன்றையே நாடி - அதை
அனுதினம் காப்பவன் பேடி

இன்னலை எதிர்த்திடில் எதிரி - அவன்
எட்டியே நடப்பான் பதறி
எண்ணிலாத் துன்பங்கள் அறிவோம்! - கிளாலி
எங்களின் தேசமே தரியோம்!!

செங்கடல் இரத்த நிறமே - அது
சிந்திய வீரத்தின் மறுவே
இங்கொரு புதுயுகம் எழுமே - நாளை
எதிரியின் பாசறை விழுமே!

சி. இரத்தினேஸ்வரி

நாற்று

மாண்டொழிந்து போய் விடலாம் நாம்
மணல் மேட்டில்
கற்கள் நெரித்து கனத்த தார் ஊற்றிச்
செப்பனிட்ட தெருவில்
செல்கையிலே

மாண்டொழிந்து போய் விடலாம் நாம்
பூண்டோடொழிந்து
புறம் போக்கு நிலமே போல
உருச் சிதைந்து
மாண்டொழிந்து போய் விடலாம் நாம்
மீண்டெழுந்து

மேனி நிமிர்த்தி அஞ்சேன் என
நயனங்கள் அறுதியிட்டுரைக்க
வருவான் மாவீரன்
அன்வனே தான் கொஞ்சதமிழ் பேசி
புன்மை இருள்தனையே புறம் நீக்கி
பூண்டோடறுக்க எழுவான் புயலாய்
கொல்லவந்த எறிகணையொன்று
கோர வெறியாட்டம் நிகழ்த்திடினும்
அஞ்சி அறியான் அவன்.
நெஞ்சு நிமிர்த்தி நேர் நிற்பான் எதிர்
தனை ஈன்ற தாய்நாட்டிற்காய்
தமை ஈயும் தகை மகனை
வாயாரப் போற்றி பாடுதுமே
மைந்தரிவரே நாற்று!

மாநிலம் தனிலே மானிடம் பூவாய் பூத்து
நகையாட

சிந்தை உன்னிப் போற்றல் தகும்
இன்றோ

பாலைகளாய் தரிசுகளாய் பாழ்ப்பட்ட எம் ஊர்மனை
பிஞ்சுகளின் உடலத்து
செநநீர்ப் பாய்ச்சலினாலே மீளும்;
நாளை நிச்சயம் மீளும் -
சுதந்திரக் காற்று எம்மேனி தழுவி புளகமுறும்!

பவீத்திசன்

தாய்மண்ணும் நாமும்!

உ. பனார்த்தன்

கீடிக்கின்ற நுளம்பை
அடிக்காமல் இருந்தாலும்
கொழும்பில்
"பயங்கர வாதி" தான்;
எதிரி இருக்கின்ற
எங்கள் மண்ணிலும்
"தீவிரவாதி" தான்!

வெளிநாடு ஒன்றில்
குண்டோசைதன்னால்
குலங்காமல் இருந்தாலும்.....
கண்ட பெயர் அகதிதான்;
கலாநிதி என்றாலும்
கனடாவில் -
கைதேர்ந்த "கூலி" தான்!
வெள்ளைக்காரியிடம்
கொள்ளை போனாலும்
கொண்டபெயர் "கறுப்பன்" தான்!

ஆனால்,
குண்டு வெடித்துக்
குவிந்த தசையாய்
எங்களுர்ச் சுடலையிலே
எரிகிற போதிலும்.....
சொந்தப் பெயர் -
'மனிதன்'!

இரண்டு நூல்கள்...

(1 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பொறுப்புக் கேட்பது நியாயமற்றது. மேலும், இடம்பெயர்
வோர் தொகை பெருகும் - எறிகணை, குண்டு வீச்சுகளால்
வீடுகள் அழிக்கப்பட்டவரும் - இன்றைய சூழலில் கால
முரணானதுமாகும்.

இதைவிட வேடிக்கை, வீட்டுக் சொந்தக்காரரொருவர் தனது
சிள்ளைகளுக்கோ மனைவிகளோ பொறுப்புநீர்க முடியாதென்
பது!

வாசகனைத் தூர விரட்டும் - வாசிப்பு ஆர்வத்தை மழுங்கடிக்க
கும் - இத்தவறான நடைமுறைகள் மாற்றப்பட வேண்டும்; நூலக
வசதி பொது வாசகனுக்குரிய சேவை என்பது உணரப்பட்டே,
இலகுவான நடைமுறைகள் புகுத்தப்பட வேண்டும்!

நேசம்!

தி. ஸீதிராஜா

மண்ணை மட்டும் நேசிக்கவில்லை
மக்களையும் நேசிக்கிறேன் - என்பதால்தான்
மண்ணில் இருந்து கொண்டு
மக்களுக்காய் போரிடுகின்றேன்!

என்னை மட்டும் வளப்படுத்தவில்லை
என் மண்ணையும் வளப்படுத்துவேன்
என்பதால்தான்
எமக்கினிய மரங்களை நாட்டுகின்றேன்!

பிறந்த மண்ணை நேசிக்கிறேன் - என்பதால்தான்
பிறநாடு செல்லவில்லை - என்பதால்தான்
போருக்குச் செல்கின்றேன்!

அந்நியனுக் கடிபணிய விரும்பவில்லை
என்பதால்தான் -
அந்நிய தேசம் செல்லவில்லை;
அந்நியனை விரட்டுகிறேன்!

உணவுக்கு கையேந்த விரும்பவில்லை
என்பதால்தான் -
உழுதுண்டு வாழ்வதற்காய்
உழவுக் கலப்பையினை ஏந்துகிறேன்!

என்னை நேசிக்கிறேன் - என்பதால்
உள்ளத்தைத் திடமாக்கி
உறுதியாய் நடக்கிறேன்! □

■ ■ ■ 'முந்தைக்கு முந்தை அதன்முந்தை நாளாக
இந்தப் பெருநாடாம் யாழின் இசையாவோம்!''
- பாரதிதாசன் ■ ■ ■

சற்று நீல்!

உளரெங்கும் வெடியோசை உன்னண்டை வெல்லோசை
ஊரை வீட்டுவீட்டு எங்கேநீ செர்கின்றாய்?
ஊரூராய் இடம்பெயர்ந்தும் வெளிநாட்டில் அகதியென்றும்
எத்தனை காலம்தான் நீ ஓடப் போகின்றாய்?

எட்டப்பர் எம்மண்ணை எதிரியிடம் ஏலமீட
எட்டாக பழமென்று ஏன்கானோ கூறுகிறாய்
எம்மண்ணில் கால்வைத்து எம்மையே கொன்றொழிக்க
எதிர்பல திட்டங்கள் தீட்டுகிறான் அறியாயோ!

எம் போன்றோர் களமதிலே கலக்கமின்றி களமாட
ஏற்றபல உதவிகளை நீவந்து செய்யாயோ?
செங்கள மாடி வடுவேற்கும் வீரர்க்கு
செங் குருதியை நீ கொடுத்தீடு!

எறிகளைக்குப் பலியாகும் எம்மினத்தைக் காத்திடவே
பொதுவான இடங்களிலே பதுங்குமுழி அமைத்தீடு!
பொதுசனத்தைக் காத்திடவே
பொறுப்புடனே நடந்தீடு! □

பு. ஜே. ஹஜீவன்

பாதுகாப்பு

மறுகி மறுகி
வாழ்வு முடிவதெனும் பொழுதில்தான்
நம்பிக்கை துளிர்க்கிறது

பருந்துகளுக்கு
பலகுஞ்சை இரையாக்கிய பின்னரே
மீச்சத்தைக் காப்பாற்ற
கோழிக்குச் சக்தி வந்தது

அப்பா இப்போது வீட்டிலில்லை;
பரந்த நாயாற்று வெளியில்! □

இபல்வாணன்

நேர்காணல்:

செ . பொ . சிவனேசு

நம்பிக்கை தரும் படைப்பாளியான 'சிவனேசு' கவிதை, சிறுகதைகளை எழுதிவருகிறார்; பல பிரசுர மாகியுள்ளன. 'பார்வையிலும்' மொழிநடையிலும் தனித்துவங்கொண்டவை அவரது படைப்புகள்.

- உங்களைப்பற்றிச் சிறிது சொல்லுங்கள்!
- தொழில் நிரந்தரமாய் ஒன்றுமில்லை. க. பொ : த . (சா/த)வரை கல்வி. எனது ஆர்வமெல்லாம் கதைநூல்கள், திரைப்படங்கள், கலைநிகழ்வுகள். மூத்த சகோதரர்களில் சிலரும் இதேபோல. அவர்கள் வாங்கும் நூல்களே என்னையும் எழுதத் தூண்டின. கையெழுத்துப் படியிலேயே முதல் வாசகர் அம்மா; என்னை ஊக்குவித்தே வந்தவர். நான் எழுதுவதில் அம்மாவுக்குப் பெருமையே. அவரை அண்மையில் இழந்துவிட்டேன். அன்பு, பாசம், அரவணைப்பு - எனது வளர்ச்சியின் நெம்புகோல் - ஆக இரட்டிப்பு இழப்பு!
- கவிதையும் சிறுகதையும் எழுதுகிறீர்கள்; ஏன் இருவேறு வடிவங்களைக் கையாள்கிறீர்கள்?
- உள்ளார்ந்த உந்துவிசையில் கரு பிறக்கிறது; எனக்குக் கைவரக்கூடிய ஊடகங்களில் ஒன்றைத் தானே தேர்ந்து கொள்கிறது; அணிந்துகொண்டு வெளிப்படுகிறது.
- கவிதை உங்களில் எவ்வாறு உருவாகிறது?
- சூழ்நிலைத் தாக்குவிசையில் உடனையும் பிறப்பதுண்டு; சிலபோது உள்ளேயே ஊறிச்சுடிந்து பிறிதொரு சூழ்நிலை அல்லது படைப்பின் உதைப்பில் பீறிடுவதும் உண்டு.
- சமூக அக்கறைகொண்ட கருத்துக்களைச் சொல்வதால் மட்டும் ஓர் ஆக்கம் கவிதையாகிவிடுமா?
- கருத்துக்களின் மீதான வெறுஞ் சொற்கட்டுமானம் கவிதையாகிவிடாது. 'சமூக அக்கறை' கவிதாக்கூறுகளுடன் வெளிப்பாடடையும் இயல்பே கவிதையாக முடியும்.
- உங்களைக் கவர்ந்த அல்லது பாதித்த கவிதைகள், கவிஞர்கள் பற்றி.....?

- படிக்கவேண்டியவை நிறையவே உள்ளன. ஆயினும், சண்முகம் சிவலிங்கத்திடம் என்னால் விளங்கிக்கொள்ள முடிந்தவை சிலவே - மிகச்சிறப்பாய் உள்ளன; சு. வில்வரத்தினம், அ.யேசுராசா நிறையவே பாதிக்கின்றனர்; மு.பொன் னம்பலம், புதுவை இரத்தினதுரை, எஸ். கருணாகரன் கவிதைகள் தம்முடன் ஈர்த்துச்செல்கின்றன.
- இளங்கவிஞர்களின் வெளியீட்டுக்களம் இங்கு திருப்தியாக உள்ளதா?
- பொதுப்படையான ஒப்பீட்டில் திருப்தியின்மையே அதிகம். எமது இன்றைய சூழ்நிலை, வசதி வாய்ப்புக்களைக் கருக்தி வெடுத்தால் திருப்தியே. கிடைக்கக்கூடியவற்றில் உச்சப் பயன் பெறுவோம்.
- புலம்பெயர்ந்த கவிஞரின் படைப்புகள் பற்றிய உங்களின் கருத்து?
- இந்தப் 'புலம்பெயர்'வின் நோக்கமோ வேறு; சொல்கிற நியாயமோ வேறு - இந்த மாறாட்டத்துடன் பிறப்பவை எவ்விதம் உண்மை இலக்கியமாக முடியும்? 'புலம்பெயர் கவிதைகள்' தாயகப் பிரிவில் தவிப்பதாய்ப் பம்மாத்துப் பண்ணுகின்றன! நமது வாழ்வியலின் சகல கூறுகளுடனும் முழுக்க முழுக்க முரண்பட்ட சூழல் அது. முகங்கொடுக்க நேர்கிற ஒட்டாமைகள், நெருக்கடிகள், நசிபாடுகள், சீரழிவுகள், வேதனைகளிலிருந்து 'தாயகம் நோக்கிய தவிப்பு' வெளிப்படுகையிலேயே உண்மைப் 'புலம்பெயர் இலக்கியமாக' முடியும் ஆனால், தம்மைத் தாயகத்திலிருந்து வேரோடு பிடுங்கிக்கொண்டுவிட்ட காலத்திற்கு முந்திய நிலைமைகளுடனேயே, இன்றைய சூழ்நிலைகளையும் பொருத்திப்பார்க்க விழைகிறார்கள்! அன்றைக்குப் பல தன்னிச்சையான குழுக்கள்; குறிக்கோள் எதுவுமற்ற போக்குகள். இன்றைக்கோ எமது போராட்டத்தின் - சூழ்நிலைகளின், பரிணாமம் - பரிணாமம் மிக உன்னத நிலையில். இவை அவர்களுக்குத் தெரியவோ, புரியவோ நியாயமில்லை. ஆணீவாரிணையே அறுத்துக்கொண்டவர்களாயிற்றே! தவிர, அந்த ஆக்கங்களிடை எவ்வித சூழல் மற்றும் உணர்வுநிலை வேறுபாடுகளையும் காணமுடிவதில்லை; அவ்வந்நாடுகளின் மேற்படி வேறுபாடுகள் பிரதிபலிக்கப்படுவதில்லை.
- இந்த மண்ணில் வாழும் படைப்பாளிகளின் 'சமகாலப் பொறுப்பு' என எவற்றைக் கருதுகிறீர்கள்?

○ வாழ்நிலைமைகளின் - கண்முன்னே நிகழ்கிற வரலாறுகளின் - ஒவ்வொரு அசைவையும் உன்னிப்பாய் உள்வாங்குதல்; தூய தராசாய் நேர்மையுடன் எடைபோடுதல்; மானிடநேய விசுவாசத்துடன் வெளிப்படுத்துதல்; ஒதுங்கி, முடங்கிக்கிடத்தலை உதறித்தள்ளுவோம்!

- 'கவிதை' இதழ் பற்றிய உங்களின் கருத்துக்களும் எதிர் பார்ப்புகளும்?
- எமது தேசிய இறுப்பை அழுத்தமாய்க் கவிதைகளில் அடையாளப்படுத்தவேண்டிய காலம் இது. ஒரு பெரும் சீரிய கவிஞர் பரம்பரையை - மரபை - தமிழீழக் தாய்க்கு வாக்களிக்க வேண்டும். இந்த நம்பிக்கை 'கவிதை'யின் முகவிரண்டு இதழ்களிலேயே என்னுள் ஆழமாய் வேருன்றியுள்ளது.

மதிப்புரை

- பக்கவாத்தியங்கள் இல்லாத
- பாட்டுக்கச்சேரி
- அல்லை ஆறுமுகம்
- விலை : ரூபா 50/-

எழுபது வயதைக் கடந்த கவிஞர் அல்லை ஆறுமுகத்தின் இரண்டாவது கதைத் தொகுதி - பக்கவாத்தியங்கள் இல்லாத பாட்டுக்கச்சேரி. இதில் 45 கவிதைகள் உள்ளன. பெரும்பாலானவை மரபுக் கவிதைகள்; சில புதுக்கவிதைப்பாணியில் அமைந்தவை.

'அறிவினால் விளக்கிக்கொள்ளப்படும் கவிதைகளைவிட உணர்வினால் புரிந்துகொள்ளப்படும் கவிதைகளே சிறந்தவை' என்றொரு கருத்துண்டு; இத்துடன் எனக்கும் உடன்பாடு.

உணர்வினைவிட கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் தன்மையே இந்நூலின் பெரும்பாலான கவிதைகளில் காணப்படுகின்றது. 'என் மணப்புண்கள் ஆறின'; 'தூரத்து சந்திரர்'; 'செளரியம்' பார்ப்பதும் சண்டையின் நோக்கமென்றால்!' ஆகிய கவிதைகளை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம். வெறும் கருத்துக்களின் வெளிப்பாடு 'வரட்சி'யைத் தோற்றுவிக்கிறது. "கவிஞர் எங்கோ திசைதிரும்பி 'போதகர்' நிலைக்குக் கவிதையை இட்டுச் செல்வது எனக்கு 'ஏதோ' போலிருக்கிறது" என, 'நயப்புரை'யில் அநு. எ.வ. நாசுராஜன் குறிப்பிடுவதும் இதைக் கருதியே என நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

'கரும்பு திணைக் கூலி கைவழியக் கேட்கிறார்!'; 'பாப்பா பாடுங்கோ'; 'பக்கவாத்தியங்கள் இல்லாத பாட்டுக்கச்சேரி'; 'கொஞ்சம் வித்தியாசமான (மாதிரி) திருமண வாழ்த்துப்பா'; 'இன்றைய காலையில் ஒருதாய் மகனுடன்' ஆகிய கவிதைகள் என்னைக் கவர்ந்தன.

"உள்ளத்தால் எட்டநின்று உடலால் உறவாடி கன்னியைத் தாயாக்கும் கயமை புரிந்தவனின் காதுள் ஒருநாள்தான் தாயாகப் போகின்ற சேதிதனை மெல்லச் சொல்லியவள் தேம்பியழ்"

"துள்ளுவதைச் செயலில் துளியளவும் செய்யாமல் உள்ளப்படும்செயல்வே நெதையெதையோ செய்யுபீவர் துள்ளுவதை யேதுள்ளித் தொடர்ந்துதுள்ளிக் கொண்டிருந்தால் செயல்கமக்க யார்வருவார்?- தெருவாலே போவோரோ?"

“... இந்தச் சாதாரண மொழியில் அசாதாரண உணர்வுகளை எழுப்பி அந்த மொழிக்கு ஒரு அசாதாரணத் தன்மையை, ஒரு கனதியை, வேறு ஒரு பரிமாணத்தைக் கொடுப்பன அவரது (சண்முகம் சிவலிங்கம்) கவிதைகள். இது மஹாகவி, நீலாவணன், முருகையன் போன்றோர்மூலம் ஈழத்தில் வளர்ச்சியடைந்த ஒரு கவிதை மரபின் தொடர்ச்சி. சண்முகம் சிவலிங்கம் இம்மரபின் உண்மையான வாரிசுகளில் ஒருவர்; அதற்கு ஒரு புதிய வளத்தைக் கொடுத்தவர். ஈழத்தில் வளர்ந்த இம்மரபு தமிழகத்தில் வளர்ந்த பாரதிதாசன் பரம்பரையினரின் சத்தற்ற, எளிய செய்யுள் மரபில் இருந்து வேறானது. இகற்கு எதிராக 'எழுத்து' வளர்த்த புரியாத இருண்மைக் கவிமரபில் இருந்தும் வேறானது. சிற்காலத்தில் 'வானம்பாடி'க் குழுவினர் வளர்த்த ஜனாநுசகமான அலங்கார வசன மரபில் இருந்தும் வேறானது.”

- எம். ஏ. நுஃமான்
('நீர்வளையங்கள்' முன்னுரையில்)

மக்களுக்கு நல்வாழ்வை தாம்வாழ்ந்து காட்டாமல்
சொல்லாலும் எழுத்தாலும் துள்ளியவர் கொடுப்பாராம்!''
என்பன போன்று மனதிற்பதியும் வரிகள் இன்னும் பலவுண்டு.

'தமிழீழப் பிரச்சினை - இந்தியா' தொடர்பாக 'கருத்து மயக்
கத்தை' சில கவிதைகள் கொண்டுள்ளன 'கன்னியலன் | மெல்ல
நடத்தவொன்றே சொல்லும்! அவளுடலும் | உள்ளமும்! நல்ல அழ
கென்று' எனச் சொல்வதும் நெருடுகின்றது.

''மெல்லநடி வத்தோதாய்'', ''அழகுப்பெண் ணையயலான்''
என்றெல்லாம் சொற்களைப் பிரிக்கிறபோதும் இரசிக்க முடிய
வில்லை.

மொத்தத்தில், பழைய தலைமுறைக் கவிஞரொருவரை
அறிந்து கொள்வதற்காக, இளைய தலைமுறையினர் இந்நூலைப்
படிக்கலாம்!

- கூத்தன் □

அலைகள்

கடலோடி

15.7.1991 அன்று, பலாலி இராணுவம் நடத்திய
ஆட்டிலறி ஷெல்' வீச்சினால், நெல்லியடி வீட்டில் 'நித்திரைப்
படுக்கையில்' இருந்த பிரபல எழுத்தாளர் நெல்லை க. பேரனின்
குடும்பம் - பேரன், மனைவி, மகன், மகள் - அடியோடு அழிக்கப்
பட்டது. பொதுமக்கள்மீது கட்டவீழ்த்து விடப்பட்டவரும் அரச
பயங்கரவாதத்தின் 'வகைமாதிரி'யாக, இச்சம்பவம் அமைகிறது.

பேரனின் மகனது நண்பன் வாசீசன், கண்டாவிலுள்ள
பாடசாலையொன்றில் தற்போது படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.
பாடசாலையின் ஆங்கிலக் கவிதைப் போட்டியில், இவர் எழுதிய
இளமைக்காலம் என்ற கவிதை பரிசு பெற்றுள்ளது; இதில்
வாசீசன் தனது நண்பனை நினைவுகூர்கிறார். லங்கா கார்
டியன் இதழில் வந்துள்ள இக்கவிதையைத் தமிழில் தருகிறேன்.

இளமைக்காலம்

எனது தாய்நாட்டில்
புதிய தவணை தொடங்கும் போது,
ஆசிரியர் பெயர்களைக் கூப்பிடுவார் -
எனக்குத் தெரியும்,
'ஷண்'னின் பெயரை அவர்
கூப்பிட மாட்டார்!

அவனுடன் கழித்த நாட்கள்
மறக்க முடியாதவை.....

மாமரத்து அணிலை
நாங்கள் கலைத்த நாட்கள்
வெற்று ரவைகளை வேடிக்கையாய்
நாம் சேகரித்த நாட்கள்.....
பள்ளிக்கு ஒளித்து
முயலையும் மீன்களையும் நாங்கள்
பிடித்துத் திரிந்த நாட்கள்.....

தேள்களும் பாம்புகளும்
இரவில் உறையும்
இருளும் சேறும் நிறைந்த -
பதுங்குகுழிகளில்,
நாங்கள் ஒளித்த நாட்கள்.....

'ஆட்டிலறி ஷெல்'லின்
வெடிப்போசை கேட்ட அந்தநாள்,
நண்பனைக் காண ஒடினேன்.....
ஆனால் -
அவனது முகத்தை என்னால்
பார்க்கவே முடியவில்லை! □

கவிதைப் போட்டி - 1

பாடசாலை மாணவரை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக இப்
போட்டி நடாத்தப்படுகிறது. பரிசுகளுரியதாகத் தெரியப்படும்
இரண்டு கவிதைகளுக்கு முறையே ரூபா 100/-, ரூபா 50/-
வழங்கப்படும்; அததோடு இரண்டு கவிதைகளும் 'கவிதை'
இதழில் வெளியிடப்படும்.

விதிகள்:

1. 'தாயகத்தை விட்டு அந்நியநாடு செல்வதனைக்' கருப்
பொருளாகக் கொண்டு, 32 வரிகளுக்குள் 'கவிதை' அமை
தல் வேண்டும்.
2. ஆண்டு 9 முதல் உயர்தர வகுப்புவரை பயிலும் மாணவர்
இதில் கலந்துகொள்ளலாம்.
3. இவ்விதழில் இணைக்கப்பட்டுள்ள படிவத்தைப் பூர்த்தி
செய்து, கவிதையுடன் இணைத்து, கவிதைப் போட்டி,
இலக். 1, ஓடைக்கரை வீதி, குருநகர், யாழ்ப்பாணம் என்ற
முகவரிக்கு அனுப்பப்படல் வேண்டும்.
4. ஒருவர் எத்தனை கவிதைகளையும் அனுப்பலாம்; ஆனால்
ஒவ்வொரு கவிதைக்கும் தனித்தனிப் படிவம் இணைக்கப்
பட்டிருந்ததல் வேண்டும்
5. முடிவு திகதி: 5. 10. 1994

கவிதைக் கலை

சா-பதிமாதன்

3

கவிதை மொழி

“சாதாரண மொழியை விட, கவிதை மொழி அதிக பொருளை உணர்த்தும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. அது நம் செவிக்கு இன்பம் தருகிறது; அதன் ஒலியினால் நாம் மகிழ்ச்சியும் கிளர்ச்சியும் அடைகிறோம்; வசீகரிக்கப்படுகிறோம். எங்களுடைய புலன்களைக் கூர்மையடையச் செய்து, நாம் நேரில் காணாதவற்றையும் – கற்பனையின் மூலம் – காணவைக்கிறது. இத்தனைக்கும் மேலாக நம் மனங்களை ஆட்கொண்டு, எம்மைச் சிந்திக்கவும் உணரவும் வைக்கிறது.” – ஹான்ஸ் P. கத் (Hans P. Guth)

கவிதைக்கென்றொரு மொழி உண்டா என்று சிலர் கேட்கலாம். தகவல் பரிமாறுவதற்கு நாம் பயன்படுத்தும் சாதாரண மொழி. ஒரு பரிமாணம் உடையது; ஆனால் கவிதை என்பது பல பரிமாணம் உடையதொரு மொழி.

கவிஞர்களில் மொழித்திறன் அபரிமிதமாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கக் காணலாம். மொழியை ஆக்குவதிலும் பயன்படுத்துவதிலும் வல்லவர்களாக அவர்கள் திகழ்கிறார்கள் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உள்ள முக்கிய வேறுபாடே இதுதான்.

நம்முடைய தொடர்பாடலில் பெரும்பகுதி அறிவு பூர்வமான மொழியிலேயே நடைபெறுகிறது. ஆனால், அறிவுக்கு – தர்க்கத்துக்கு – அப்பால் ஒரு மொழி உண்டென்பதையும், மனித மனங்களின் ஆழத்தை அது தொடவல்லது என்பதையும் கவிஞர்கள் அறிந்துவைத்திருக்கிறார்கள்.

காட்டுமிராண்டிகளும் குழந்தைகளும் மொழியை அர்த்தமின்றிப் பயன்படுத்துவதுண்டு. நம்மில் காட்டுமிராண்டித்தனமும் குழந்தைத்தனமும் உண்டு. ஆனால் எமது சூழல் அவற்றைப் பூசிமெழுகி வைத்திருக்கிறது; அந்தப் ‘பாதை’யை முடிவிடுகிறது. கவிஞர்கள் அந்தப் பாதையைத் திறந்தே வைத்திருக்கிறார்கள். மனித இயல்புக்குள் மறைந்து கிடக்கும் அர்த்தமின்மையை – முரண்பாட்டை – வெளிக்கொணரவும் பயன்படுத்தவும் அவர்களால் முடிகிறது.

சில உதாரணங்களைப் பார்க்கலாம்:

தலைவன் பிரிவால் தவிக்கிறாள் தலைவி. அந்தி மாலையும் நிலவும் தென்றலும் அவளைப் படாத பாடு படுத்துகின்றன. மேனி கொதிக்கிறது. தோழியர் அவள் மீது குளிர்ந்த சந்தனம் பூசுகின்றனர். ஆறுதல் தருவதற்குப் பதில், அது அவள் வேதனையை அதிகரிக்கிறது. அவள் சொல்கிறாள்:

“செந்தழலின் சாற்றைப் சீழிந்து செழுஞ்சீதச் சந்தமைஎன் றாரோ தடவினார்... !”

நெருப்பைச் சாறுபிழிய முடியுமா என்று, அறிவின் தளத்தில் நின்று கேட்கலாம். ஆனால் கவிஞன் பேசும் அசாதாரண மொழி இதற்கு இடந்தருகிறது. ‘நெருப்பின் வெப்பத்தை essence ஆக வாடித்தெடுத்து மேனியில் பூசினால் எப்படியோ அப்படி!’ என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

தன் தாய்க்குக் கொள்ளி வைக்கும்போது பட்டினத்தார் பாடியதாகச் சொல்வார்கள்:

“...சிறகிலீட்டுப் பாராட்டிச் சீராட்டும் தாய்தனக்கோ விறகிலீட்டு தீமுட்டு வேன்!”

தாய், பிள்ளையைச் சிறகில் இடுவதில்லை. மடியில் இடுவாள்; ஏணையில் இடுவாள்; தொடலில் இடுவாள். சிறகில் இடுவதாகச் சொல்வது சரியா? தாய்ப்பறவை தன் குஞ்சை, சிறகால் முடிக் காப்பது போல், என் தாயும் என்னைக் கண்ணும் கருத்துமாகக் காத்து வளர்த்தாள்” என்ற கருத்து ‘சிறகிலீட்டு’ என்ற தொடரில் மறைய நிற்பதை உணர்ந்து நயக்கிறோம்.

ரெனிஸனுடைய 'கழுகு' என்ற கவிதை பிரசித்தமானது. கடலோரம் உள்ள குன்றின் உச்சியில் அமர்ந்திருக்கிறது கழுகு.

"He clasps the crag with crooked hands"
"கோணற் கைகளால் பாறையைப் பற்றுக்கிறது கழுகு"

கழுகுக்குக் கை ஏது? ஆனாலும் வாசகன் புரிந்து கொள்கிறான், சுரிய நகங்கள் அமைந்த, தன் கால்களால் கழுகு பாறையைப் பற்றியபடி இருக்கிறது என்று.

கீழே கடல். கழுகோடு கழுகாக அமர்ந்து, 'கழுகுக் கண்களால்' கடலைப் பார்க்கிறான் கவிஞன்.

"The Wrinkled sea beneath him crawls"
"கீழே சுருக்கு விழுந்த கடல் தவழுகிறது"

'சுருக்கு விழுந்த கடல்' என்ற தொடரை, கவிஞன் புதிதாக ஆக்கிக்கொள்கிறான். கடலில் சுருக்கு விழுந்தது எப்படி? பக்கத்தில் இருந்து பார்க்கும் பொழுது தான் கடலலைகள் மேலே எழும்புவதும் கீழே விழுவதும் தெரியும். அதிக உயரத்திலிருந்து பார்க்கும்பொழுது, நீர்ப்பரப்பு சுருக்கு விழுந்த துணி விரிப்பாகக் காட்சி தருகிறது. crawl என்ற சொல் ஊருவது, தவழ்வது என்று பொருள் தருவது. கடல் கரையை நோக்கி ஊர்ந்து, ஊர்ந்து செல்வதாகத் தெரிகிறது மேலேயிருந்து பார்க்கும் கழுகுக்கு.

அமெரிக்கக் கவிஞன் கார்ல் சான்ட்பேர்க் (Carl Sand - burg) 'முடுபனி' என்று ஒரு கவிதை எழுதியிருக்கிறான்.

"The fog comes on little cat's feet"
"பூனைக் காலால் நடந்து புகார் வருகிறது!"

புகாருக்கு ஏது கால் - அதுவும் பூனையின் கால் போல? காலிருந்தாலும் நடந்து வருமா என்றெல்லாம் கேட்கத் தோன்றுகிறதல்லவா?

பூனைக்கும் புகாருக்கும் பொதுவான சில இயல்புகள் உள். பூனை சந்தடியில்லாமல் வரும்; போகும். புகாரும் அப்படித்தான். சரியாக இத்தனை மணிக்கு புகார் வந்தது என்று சொல்வதும் கடினம். அதேபோல், இத்தனை மணிக்குப் புகார் விலகியது என்று சொல்வதும் இயலாது. நாம் புகாரால் முண்டிருப்பது நமக்கே

தெரியாது; சற்றுத் தூர இருப்பவர்க்குத் தெரியும், பூனை நம்மை உரசிக்கொண்டு சுற்றிச் சுற்றி வரும். புகாரும் அப்படியே. இந்தநோக்கில் பார்க்கையில், "பூனைக் காலால் நடந்து புகார் வருகிறது" என்ற அடிபுலப்படுத்தும் செய்திகள் ஆழமானவை; பொருள் பொதிந்தவை.

குயில் மானிடப் பெண்ணாகி பாரதி முன் நிற்கிறது. அவள் அழகைப் பாடுகின்றான் பாரதி:

"..... கவிதைக் கனிபிழிந்த
சாற்றினிலே பண்கூத்தெனும் - இவற்றின் சாரமெலாம்
ஏற்றி, அதனோடே இன்னமுதைத் தான் கலந்து
காதல் வெயிலிலே காயவைத்த கட்டியினால்
மாதவளின் மேனிவகுத்தான் பிரமன் என்பேன்!"

கவிதைக் கனியைப் பிழிந்து சாரெடுத்து, அதனோடு இசை, கூத்து - இவற்றின் சாரத்தைச் சேர்த்து அக் கலவையுடன் அமுதைக் கலந்து, காதல் வெயிலிலே காயவைத்து விளைந்த கட்டியால் பிரமன் அவள் மேனியைச் செய்தான் என்பது, பாரதியின் கற்பனை. மொழியை இவ்வாறு அசாதாரணமாகப் பயன்படுத்தி நம் நெஞ்சைத் தொட்டுவிடுகிறான் கவிஞன்.

வாயூகிற ஈழத்துக் கவிஞர்களில் மிக முக்கியமானவர் சண்முகம் சிவலிங்கம். அவருடைய 'நீர்வளையங்கள்' கவிதைமொழிக்குச் சிறந்த உதாரணமாகிறது.

"ஆகாய வீதியிலே என்நெஞ்சைக் கிள்ளி
அத்தனையும் இட்டதுபோல் மின்னுகிற வெள்ளிப்
பூ அனந்தம்..."

என்றும்,

"என் இதயம் இப்பரந்த வான்முழுதும் ஆகி
இருப்பதனை ஆர் அறிவார், என் இதய ஊற்றே!"

என்றும்,

"விண்வெளியில் உதிர்ந்துள்ள இவ்வெள்ளிப் பூக்கள்
மீதுயான் அடிவைத்து நடக்கின்ற போதில்....."

என்றும்,

"எனது மனம் பூஞ்சிட்டின் மென்சிறகுத் தாவல்"

என்றும் மொழியை வைத்துக்கொண்டு விளையாடுகிறார் அவர்!

தேரூல்

தென் தமிழீழத்தின் 'பாண்டிருப்பு' கிராமத்தில் 1939 இல் பிறந்த 'சண்முகம் சிவலிங்கம், கேரளத்தில் பயின்ற விஞ்ஞானப் பட்டதாரி. சமூக - அரசியல் - தன்னிலைத் தளங்களில் கலைப்பிரக்ஞையுடன் வெளிப்படுபவை இவரது கவிதைகள்; 'நீர்வாழ்வுங்கள்' என்ற தொகுதி வெளிவந்துள்ளன. சுவைகளுடன் சிறுகதைகள் பலவற்றையும் ஒரு நாவலையும் எழுதியுள்ளார்; 'வரட்டுப் பார்வை'யற்ற - கலைமனங்கொண்ட விமர்சகருமாவார்.

ஆக்காண்டி

□ சண்முகம் சிவலிங்கம் □

ஆக்காண்டி ஆக்காண்டி
எங்கெங்கே முட்டைவைத்தாய்-
கல்லைக் குடைந்து
கடலோரம் முட்டை வைத்தேன்
வைத்ததுவோ ஐந்து முட்டை
பொரித்ததுவோ நாலுகஞ்சு
நாலுகஞ்சுக் கிரைதேடி
நாலுமலை சுற்றிவந்தேன்
முன்று குஞ்சுக் கிரைதேடி
முவுகைம் சுற்றி வந்தேன்

ஆக்காண்டி ஆக்காண்டி
எங்கெங்கே முட்டை வைத்தாய்
கல்லைக் குடைந்து
கடலோரம் முட்டை வைத்தேன்

குஞ்சு பசியோடு
கூடில் கிடந்ததென்று
இன்னும் இரை தேடி
ஏழலகும் சுற்றி வந்தேன்

கடலை இறைத்துக்
கடல்மடியை முததமிட்டேன்
வயலை உழுது
வயல் மடியை முத்தமிட்டேன்
கடலிலே கண்ட தெல்லாம்
கைக்கு வரவில்லை
வயலிலே கண்டதெல்லாம்
மடிக்கு வரவில்லை

கண்ணீர் உகுத்தேன்
கடல் உப்பாய் மாறியதே
வியமி அழுதேன்
மலைகள் வெடித்தனவே

ஆக்காண்டி ஆக்காண்டி
எங்கெங்கே முட்டைவைத்தாய்
கல்லைக் குடைந்து
கடலோரம் முட்டை வைத்தேன்

வண்டில்கள் ஓட்டி
மனிதர்க் குழைத்து வந்தேன்

கையால் பிடித்துக்
கரைவலையை நானிழுத்தேன்

கொல்லன் உலையைக்
கொளுத்தி இரும்படித்தேன்

நெய்யும் தறியில்
நின்று சமர்செய்தேன்

சீலை சமுவி
சிகையும் அலங்கரித்தேன்

வீதி சமைத்தேன்

விண்வெளியில் செல்லுதற்குப்
பாதை அமைக்கும்
பணியும் பல புரிந்தேன்

ஆனாலும் குஞ்சுக்கு
அரைவயிறு போதவில்லை
காதல் உருக்கக்
கதறி அழுது நின்றேன்

கதறி அழுகையிலே
கடல் இரத்தம் ஆயினதே
விம்மி அழுகையிலே
வீடெல்லாம் பற்றியதே

கடல் இரத்தம் ஆகுமென்று
கதறி அழவில்லை
வீடுகள் பற்றுமென்று
விம்மி அழவில்லை

ஆக்காண்டி ஆக்காண்டி
எங்கெங்கே முட்டை வைத்தாய்
கல்லைக் குடைந்து
கடலோரம் முட்டை வைத்தேன்

குஞ்சு வளர்ந்தும்
குடல் சுருங்கி நின்றார்கள்

பசியைத் தணிக்கப்
பலகதைகள் சொல்லி வந்தேன்

கடலை இறைத்துக்
களைத்தகதை சொல்லி வந்தேன்

வயலை உழுது
மடிந்தகதை சொல்லி வந்தேன்

கொல்லன் உலையிலும்
கொடுத்தொழிற் சாலையிலும்
எல்லா இடமும்
இளைத்தகதை சொல்லி வந்தேன்

சொல்லி முடிவதற்குள்
துடித்தே எழுந்துவிட்டார் -
பொல்லாத கோபங்கள்
பொங்கிவரப் பேசுகின்றார்

“கடலும் நமதன்னை
கழனியும் நமதன்னை
கொல்லன் உலையும்
கொடுத்தொழிற் சாலையதும்
எல்லாம் நமதே” என்றார்
எழுந்து தடி எடுத்தார்
கதறி எடுத்தார்
கடப்பாரையும் எடுத்தார்
யுத்தம் எனச் சென்றார்
யுகம் மாறும் என்றுரைத்தார்
எங்கும் புயலும்
எரிமலையும் பொங்கிவரச்
சென்றவரைக் காணின்
செத்து மடிந்தாரோ?

வைத்ததுவோ இஞ்சுமுட்டை
பொரித்ததுவோ நாலுகஞ்சு
நாலுகஞ்சும போர் புரிய
நடந்துவிட்டார் எனனைசெய்வேன்
ஆனவரைக்கும்
அந்த மலைக் கப்பாலே
போனவரைக் காணின்
போனவரைக் காண்கிலனே

ஆக்காண்டி ஆக்காண்டி
எங்கெங்கே முட்டைவைத்தாய்
கல்லைக் குடைந்து
கடலோரம் முட்டை வைத்தேன்
- 1968

ஒற்றையடிப் பாதை வழியே...

செம்பிபன் செல்வன்

கவிதை வளர்ச்சியின் வரலாற்றுப் பாதையில் இன்றைய கவிதையின் வடிவமும், போக்கும், அதன் உட்கருவும் - அது கொணர்ந்த இரசனையும் தவிர்க்க முடியாதவை; இயல்பானவை. இது ஒரு இலக்கியச் செல்நெறியின் வியத்தியே. செம்மைசால் இலக்கியத்தைப் பேணுகின்ற மேலைத்தேய சமூகங்களிடையேதான் 'புல்லின் இதழ்கள்' வோல்ட் விட்மனும, சிர்காலங்களில் ரி. எஸ். எலியட், எஸ்ரா பவுண்ட் போன்றோர்களும் தத்தம் கால்களைப் பலமாக ஊன்றினர். அந்த ஊன்றுதலானது உலக வியாபகமாக - வாழ்மன் திருவடிகளாகின. இது மேலைத்தேயம், கீழைத்தேயம் என்ற வேறுபாடுகளையும் அவர்தம் இலக்கிய விழுமியங்களையும் கடந்து, புதிய இலக்கிய வகையாக உருமாற்றம் பெற்றதுவே யன்றி, ழற்றுமுழுதாக தன்யத்திலிருந்து சிறந்தவையல்ல; கால தேச வர்த்தமானங்களினால் புதுக்கோலம் பெற்றவை.

இதனைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களிடையேதான், 'தற் போதைய புதுக்கவிதை - கவிதைதானா? புதியதொரு வாக்கிய அடுக்குகளா? புதியதான வசன அமைப்பா...? வசன அடுக்கு களின் வெற்றுச் சொற்கோலங்களா?' என்பன போன்ற ஐயங்கள் எழுகின்றனவென்றால், அது அவர்கள் சந்தித்த கவிதை களின் குற்றங்களையன்றி, புதுக்கவிதையின் குற்றமல்ல.

புதுக்கவிதையைப் பாதிக்கின்ற காரணிகள் பல -

- அ) முன்னொருகால் பத்திரிகையுலகின் 'வேண்டாத பெண்டாட்டியாக' இருந்து வந்த 'புதுக்கவிதை' இன்று 'இடநிரப்பி'யின் இடத்துக்கு இறங்கிவிட்டமை.
- ஆ) புதுக்கவிதை - மொழிபெயர்ப்பில் வரும்பொழுது கவித்துவ வீர்யத்தை இழந்து, மூலக்கவிஞரின் உள்ளடக்கத்தை மட்டுமே வாக்கிய அமைப்பில் பேணிவருதல் - புதுக்கவிதைப் படைப்பாளியின் வெளியீட்டு நிலை அதுவெனக் கொள்ளும் மயக்கம்; அவ்வழியே தம் கவியரூபவங்களையும் வெளியிட முயலுதல்.
- இ) ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் மேனாடுகளில் அல்லது தாய் நாட்டில் உச்சநிலைபெறும் அரசியல், பொருளாதார, சமூக நடத்தைகளும் அவற்றினடியாக எழும் தத்துவப் பார்வைகளும்,

அவர்தம் கவிதைகளில் இடம்பெற்றிருக்கும். அவற்றைத் தற் போது தமிழில் படிப்போர் - அக்கவிதைகள் எழுந்த நாடுகள் - காலங்கள் - என்பவற்றை மறந்துவிட்டுப் படிப்பதால், தமக்கும் தமது வாழ்நாள் அநுபவங்களுக்கும் - இக்கவிதைகளுக்கும் இடையில் பொருத்தப்பாடு ஏற்படாமை.

ஆதலால், நல்ல கவிதைகள் என்ற தேடுதல் புதிய வாசகன், படைப்பாளிகளிடம் எழுதல் இயல்பே.

1945 இல் 'கிராம ஊழியன்', 'கிராம மோஹினி' பத்திரிகை களில் கு. ப. ராஜகோபாலன், மயன் போன்றோரின் எழுத்துக் களில் காதல், தத்துவ விசாரம், மேனாட்டுச் சிந்தனைவளம் காணப்பட்டன.

1960 களில் 'எழுத்து'க் கவிஞர்களான தி. சோ. வேணு கோபாலன், சு. சங்கரசுப்பிரமணியன், ஹரி சீனிவாசன், சி. மணி தருமு சிவராமு (சின்னாளில் அருப் தருமு சிவராம், பிரிள் பாதுசந்ரன், அருப் டி தர்மோ சிவராம், அஜித் பிரிள் பாதுசந்ரன் - கவிதைக்கு ஒரு பெயராக உதிர்ப்பவர்) போன்றோர் படிம உருவ இயலில் அதிக கவனம் செலுத்தினர்; உவமை, உருவங்கள் சின்னகர்ந்தன. இதனை உவமை, உருவங்களின் இறுகிய வடிவம் (இறுதி வடிவமல்ல) எனக் கூறலாம்.

'வானம்பாடி'க் கவிஞர்கள் சோஷலிச யதார்த்தங்களையும் சிவப்புச் சிந்தனைகளையும் உள்ளடக்கமாகினர். இவர்களுள் புலியரசு, சாதிக்கனல், மு மேத்தா, அப்துல் ரஹ்மான், கங்கைகொண்டான், சி. ஆர். ரவீந்திரன், சிற்பி, நா. காமராசன், கோவை ஞானி அடங்குவர் (வைரமுத்து இந்தப் பட்டியலில் இல்லை).

நவகவி, இன்ருலாப், பரிணாமன், கை. திருநாவுக்கரசு இன்னொரு பக்கவில் உருவாக, 'செம்மலர்' பத்திரிகையில் எழுதிய கவிஞர்கள் நாட்டுப்பாடல் மெட்டு வகைகளைக்கொண்டு, சமவுடைமைக் கொள்கைகளையும் புரட்சிக்கான வீரார்ந்த சிரகடனங்களையும் வெளியிட்டனர்.

1971 ஒக்டோபரில் வெளியிடப்பட்ட தனது 'ஒளிப்பறவை' என்னும் கவிதை நூலில் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம் 'ஈழமின் னால் சூழ மின்னுது' - எழுதியமைக்கு, அப்போது எழுதிய கவிஞர்கள் ஈழமண்ணையும் இங்குவாழ் மக்களையும் நேசித்த தோடு, அரசியல் - பொருளாதார நடவடிக்கைகளை அர்த்தத் தோடு கவிதையில் விமர்சனம் செய்த தன்மையுமே காரணங்க

ளாகும். இக்கவிஞர்களிடையே நிலவிய தத்துவக் கருத்துவேறுபாடுகளும், போராட்ட நெறிகளும் வேறொரு கோணத்தில் பார்க்கப்பட வேண்டியவை; ஆயினும் -

இன்று ஈழத்தில் வலுப்பெற்றுவரும் தாயகச் சிந்தனைகளுக்கும் சுதந்திரக்காற்று வீச்சினுக்கும், போராளிகள் மத்தியில் புதிய புதிய கவிஞர்கள் எழுவதற்கும் இந்தப் பின்னணி பெருமளவில் உதவியது.

'கல்லறையல்ல; கருவறை'
'வீழ்ந்தவர்களல்ல! ; வீத்துக்கள்'
'மரணத்துள் வாழ்வோம்' -

போன்ற வாசகங்களாக கவிதைகள் இன்று இறுக்கநிலை பெறுவதற்கு, அதுபவங்களும் - உணர்ச்சியும் - அறிவும் பெறும் ஒன்றிணைப்பே காரணமாகும். □

குளவி!

குளவிக் கூட்டைக்
கல்லெறிந்து குலைத்தவனைக்
குளவி ஒருபோதும்.....
கம்மா வீட்டதில்லை;
எறிந்தவனைத் தெரிந்திருந்தும்
அடங்கிக் கிடந்ததில்லை.

குலைத்தவனைக் கலைத்தொரு
குத்தொன்று போடாமல்
சளைத்ததும் கிடையாது!

ஆனால் நீ மட்டும்.....
குடியிருந்த வீட்டிற்கு
குண்டு வீழ்ந்தாலும்
ஏனென்று கேட்காமல்
குப்புறக் கிடக்கின்றாய்.....! □

வேலணைப்பர் சுரேஷ்

வாழ்விலே நீயில்லாது...--!

நீயில்லா வாழ்விலே
நிஜமாக வசந்தயில்லை
வழிமாறி வந்தாலும்
அ::தெனக்குச் சொந்தயில்லை.

குயிலென்றே பாடுகின்றேன்
மயிலாக நீ ஆடிவர
நாடிவரும் உண்கண்கள்
எனைத் தேடிவருமென்றே!

மனப்போரில் அவைகின்றேன்
விடுகலைபோ எனக்கில்லை
பெண்மணி தன்மொழியில்
பேசுவதும் கேட்கிறதா?

நீயில்லா வாழ்வுமொரு
நிலையான வாழ்வாமோ? □

தே. குயீன் சயிலா

பனித்துகள்!

ஹெம்லொக்* மரக் காக்கை
என்றீது
பனித்துகள் உதறிய
தோற்றம்,
மாற்றியது என்
மன நிலையை;
துயரிற் கழியாதும்
காத்தது-
எஞ்சி இருந்த நாளை! □

* ஒருவகை நச்சுமரம்

ஆங்கில மூலம்: தொபேட் ஃவ்வொஸ்ற்
தமிழில்: கடலோடி

கூடல்

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் நடந்தேறிய (11.5.94)
இளங்கவிஞர்களுக்கான 'கவிதை' ஏடு அறிமுக விழா
வில் கலந்துகொண்டதன் சின்னர், என் கவிதை ஆக்கங்
களுக்கு இவ்வேட்டை ஒரு களமாகப் பயன்படுத்தலாம்
எனும் மனத்திண்மையுடன், இரு கவிதைகளை அனுப்பி
வைக்கின்றேன்.

கு. மணிமேகலை
யாழ்ப்பாணம்.

'எனது காக்கைகள்' கவிதையை ரசித்தேன்; நன்றி.
இனிமேல் "காகங்கள்" பற்றி நானும் அவதானமாக இருப்
பேன்!

லோகன்
சாவகச்சேரி.

நான் ஒரு இளங்கவிஞன். கொக்குவில் இந்துக்
கல்லூரியில் கற்கிறேன். இளங்கவிஞர்களை படைப்புக்கள்
அனுப்புமாறு நீங்கள் கேட்டிருந்தீர்கள்; அதற்கு முதலில்
நன்றிகள்.

பு. ஜே. ஜலீவன்.
கோண்டாவில்

தாய்மார்களுக்கு நற்செய்தி!
பளிச்சிடும் வெண்மையைத்
தந்திடும் ஒரே நீலம்

றோயல் நீலம்

- ★ பள்ளிக் குழந்தைகளின்
ஆடைகளுக்கு
பளிச்சிடும் வெண்மையைத் தருவது
றோயல் நீலம்
- ★ வீட்டுத் தலைவன்
விரும்பி வாங்கிவருவது
றோயல் நீலம்
- ★ ஆடைகளுக்கு எந்தவித
ஊழும் விளைவிக்காமல்
பட்டென பளிச்சிடுவது
றோயல் நீலம் ஒன்றுதான்!

சில்லறை விலை ரூபா 6 - 50 மட்டுமே

றோயல் இன்டஸ்றீஸ்

பொன்னையா ஒழுங்கை,
ஆணைக்கோட்டை.

கண்ணாடிகளைப் பெறவும்
பற்களைக் கட்டிக்கொள்ளவும்

80 வயது சேகரப்படுகில்

கவிதைப் போட்டி - 1

பெயர் :

வகுப்பு :

பாடசாலை :

ஆசிரியர்/அதிபர்

கையெழுத்தம் :

வீட்டு முகவரி :

கவிதை - இலக். 1, ஓடைக்கரை வீதி, குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

மற்றும் சகலவிதமான மின்சார உபகரணங்களும்
வைண்டிங் செய்து கொடுக்கப்படும்.

இரத்தினம்

மீள முறுக்குனர்

3, மாலதி தெரு, யாழ்ப்பாணம்.

(விக்ரோத்யா வீதி)

கூடல்

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் நடந்தேறிய (11.5.94)
இளங்கவிஞர்களுக்கான 'கவிதை' ஏடு அறிமுக வீழா

கண்ணாடிகளைப் பெறவும்
பற்களைக் கட்டிக்கொள்ளவும்

30 வருட சேவையில்

மொறாயஸ்

50, வெலிங்டன் சந்தி,
யாழ்ப்பாணம்.

- ஜெனரேற்றர்
- மோட்டர்
- மைக்னற் கொயில்
- பவபாக்
- F பான்
- ரான்ஸ்போமர்
- ஆமைச்சர்
- கிறைண்டர்

மற்றும் சகலவிதமான மின்சார உபகரணங்களும்
வைண்டிங் செய்து கொடுக்கப்படும்.

இரத்தினம்
மீள முறுக்குவர்

3, மாலதி தெரு, யாழ்ப்பாணம்.
(விக்ரோநியா விதி)

- ★ தோயல் நலம்
வீட்டுத் தலைவன்
விரும்பி வாங்கிவருவது
தோயல் நீலம்
- ★ ஆடைகளுக்கு எந்தவித
ஊறும் விளைவிக்காமல்
பட்டென பளிச்சிடுவது
தோயல் நீலம் ஒன்றுதான்!

சில்லறை விலை ரூபா 6 - 50 மட்டுமே

தோயல் இன்டஸ்றீஸ்

பொன்னையா ஒழுங்கை,
ஆனைக்கோட்டை.

விரைவில் வெளிவரும் இரண்டு நூல்கள்!

இளையவன் எழுதிய
வீடு

“எங்களுக்கென்று ஒரு நாடு இல்லாதவரை
எனக்கென்றொரு வீடு இருப்பது
சாத்தியமில்லை” என்பதைத்
தொனிப்பொருளாய்க் கொண்ட
சிறுகதைத் தொகுதி!

51 கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுதி
காலம் எழுதிய வரிகள்

தேசிய இன ஒடுக்குமுறை - வீடுதலைப்
போராட்டச் சூழல் சார்ந்து விரியும்
வாழ்வனுபவங்களின் கவித்துவப் பதிவுகள்!

தமிழ்த்தாய் வெளியீட்டகம்
664, மருத்துவமனை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

மாறன் பதிப்பகம், 664, மருத்துவமனை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.